

KOMPASS:
GRIS

Snabb insats vid svansbitning

Bitna grisar ska tas ut gruppen och flyttas till sjuk- eller avlastningsbox.

Foto: Sandra Kylbrant

Ingrip omedelbart

Svansbitning är ett allvarligt djurvälfrädsproblem som kräver omedelbar åtgärd. Om du ser tecken på svansbitning i en box måste du agera direkt. Ta ut bitaren, behandla de skadade och ge sysselsättning. Gå igenom miljön noggrant – rätt åtgärder i tid förbättrar djurvälfräden.

Ta ut bitaren först

Identifiera och ta bort den gris som biter. Detta kräver lugn observation under några minuter. Ofta är det en enstaka gris som ligger bakom problemet. När den tas ut minskar stressen i gruppen, även om orsaken återstår att lösa.

Flytta de bitna grisarna

Bitna grisar ska genast tas ur gruppen och flyttas till sjuk- eller avlastningsbox. Där får de lugn och kan behandlas. Följ veterinärens ordination. Snabb behandling är viktig för att minska lidande och förhindra att skadorna förvärras.

Ökad tillsyn

Vid svansbitning krävs ökad tillsyn av hela avdelningen för att snabbt kunna upptäcka eventuella nya fall - minst två gånger dagligen. Titta till djuren när de är mest aktiva. Var uppmärksam på grisar som trycker baken mot väggen, ligger för sig själva eller verkar nervösa. Bett mot sida eller öron kan vara tidiga tecken på att grisen blir biten.

Ge ny sysselsättning

Ge ny sysselsättning till grisarna i boxen där det förekommit svansbitning. Detta för att de omedelbart behöver något nytt att undersöka. Exempel: halm, hö, papper, säckar, grenar med bark, ensilage eller rep. Variation i struktur – hårt, mjukt, torrt, blött – ökar effekten. Tänk på att vissa material, till exempel grenar, kan störa gödselhantering.

Byt ut gamla material

Material som är smutsiga eller slitna tappar snabbt värde. Det måste vara fräscht och tilltalande för att grisarna ska behålla intresset.

För att förebygga svansbitning måste orsaken hittas och åtgärdas.

Vanliga faktorer är:

- Värme stress eller dålig ventilation.
- Temperaturväxlingar mellan dag och natt.
- Drag eller dålig luft, till exempel höga ammoniaknivåer.
- Överbeläggning.
- Brist på sysselsättning.
- För få ätplatser eller foderstörningar.
- Obalanserad foderstat.
- Omgruppering.
- Statisk elektricitet.